

[Litten Hansen.]

denne er altid styrelsesproblemerne. Med denne lov kan amtsrådene nedsætte musikudvalg, og vi håber inderligt, at det bliver en sammensætning, der er alsidig i alle henseender.

Udvalgene har indstillingsret til statens musikråd, og man kan også få støtte direkte ved henvendelse til statens musikråd. Vi har ikke kunnet stille noget bedre forslag, derfor støtter vi dette styrelsesforslag.

Hvis lovens bogstav administreres i overensstemmelse med den ånd, som jeg synes har været fremherskende i udvalget ved dets behandling af lovforslaget, er der også gode muligheder for, at det kan komme til at fungere på en ordentlig og alsidig måde med hensyn til at inddrage alle former for musik og musikudøvere, også selv om der økonomisk er begrænsede midler.

Vi er også tilfredse med, at loven skal til revision senest i folketingsåret 1980-81.

Vi indstiller alle flertallets ændringsforslag til vedtagelse, og vi vil også stemme for ændringsforslaget fra fru Mette Madsen og fru Nathalie Lind angående valget af formand for musikrådet, men afviser selvfølgelig fremskridtspartiets forslag om, at støtten kun kan ydes som lån, og deres absurde forslag om sammensætning af musikrådet.

Honoré (KrF):

Vor ordfører, hr. Chr. Christensen, er forhindret i at være til stede, og jeg skal på hans vegne fremføre, at det er kristeligt folkepartis opfattelse og ønske, at der igennem de her fremsatte lovforslag kan gives den almindelige befolkning landet over større mulighed for at være med i aktiv musikudøvelse. Det vil kunne fremme musiklivet og give den enkelte udøver et rigere menneskeliv.

Vi kan derfor indstille lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren for kulturelle anliggender foreslåede ændringer.

Vi skal dog meddele, at vi til ændringsforslag nr. 7, fremsat af venstre, vil undlade at stemme.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg kan takke for den tilslutning, der er givet til lovforslagene her. Jeg forstod på fru Mette Madsen, at hun var bekymret for

et par enkelte punkter, bl. a. om der af statsmidler skulle kunne gives støtte til formål, som ikke kan opnå lokal støtte.

Jeg har over for udvalget nøje redegjort for den procedure, som vil blive fulgt. Der er tale om en alvorligt ment decentraliserings-tanke, og jeg tror faktisk ikke, at systemet har nogen reelle konfliktmuligheder. Det bliver jo i sidste ende ministeren, der med sit parlamentariske ansvar træffer beslutning om anvendelse af statsmidler med fuld viden om de synspunkter, der er anlagt i lokale organer og i statens musikråd for hver enkelt sag.

Fru Mette Madsen rejste også spørgsmålet om puljeadministration, og det forstår jeg på den måde, at det, fru Mette Madsen er i tvivl om, er, om man kunne tænke sig, at man villé administrere dele af de foreslåede støttemidler efter blokordningsprincipper, sådan at statens musikråd for visse samlede områders vedkommende fik bemyndigelse til at træffe nærmere bestemmelse om den individuelle fordeling inden for et sådant område.

Jeg tror ikke, der er nogen grund til at nære frygt i den henseende. Lovens støttebestemmelser vedrører helt overvejende driftsstøtte til foreninger, amatører, koncertvirksomhed osv., og jeg kan da give tilsagn om, at der i disse sager vil blive truffet beslutning i hvert enkelt tilfælde og for hver enkelt ansøger på grundlag af musikrådets indstilling herom.

Naturligvis er der visse sager, hvor det vil være hensigtsmæssigt og uden nogen risiko overhovedet, at større organisationer som f. eks. amatørorganisationerne får til opgave at administrere et tilskudsbeløb til nærmere fordeling efter nærmere bestemmelser eller får et mindre tilskud til løsning af opgaver, der ikke på forhånd er detaljeret planlagt, f. eks. turnévirkosomhed eller kursusvirksomhed. Men jeg tror som sagt ikke, at der som helhed er nogen grund til bekymring.

Så skal jeg kun sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er meget enig i de betragtninger, der blev gjort om informationspligten. Også jeg så meget gerne, at vi ikke bare på dette område, men på en lang række områder havde betydelig større informationspligt fra det offentlige i forhold til borgerne om de rettigheder, de har, og hvad de kunne udnytte, som de ikke er klar over.